

הורים וילדים לומדים חסידות בצורתא
יוצא לאור ע"י ועדת החינוך
שעל ידי ועד כפר חב"ד ארה"ק ת"ו

נשמתא דאורייתא

גליון מס' 78 מגדל

מתקשרים לראש בני ישראל, בראש-השנה

ה' בראש-השנה בכוחה להשפיע על כל ימות השנה שיהיו שלמים ברוחניות, על-ידי שיהודי ילמד תורה ויקיים מצוות מתוך קבלת על מלכות שמים.

זו גם אחת הסבות לכך שחשוב מאוד ליקר ולנצל כל רגע בראש-השנה לתפלה ולאמירת תהלים, כי כל שעה ורגע ביום זה משפיעים על השנה כולה. חשיבותם היא כמו החשיבות שיש במוח שבראש לגבי שאר אברי הגוף. המוח הוא עדין וצריך להזהר עליו מאוד שלא יפגע וינזק.

שנהיה לראש

אבא/אמא: הסגלה שיהרבי מציע לנו בראש-השנה, היא לחזק את ההתקשרות עם נשיא הדור - ראש בני ישראל - באמצעות למוד תורתו וההליכה בדרך שיהיה לנו. על-ידי ההתקשרות לצדיק, הנשמה קשורה עם ה' וכך יהיה קל לנו לנצל כדבעי את ראש-השנה ולהמשיך ממנו שפע לכל השנה כולה.

ההתקשרות היא הצנור שבאמצעותו נזכה לכתובה וחתומה טובה, בטוב הנראה והנגלה, בגשמיות וברוחניות - בימי ראש-השנה ואחר-כך בכל השנה כולה.

(מעובד ע"פ מכתב מיום א' דסליחות תש"י)

מדוע 'ראש השנה' לא נקרא 'תחלת השנה'?

אבא/אמא: ברגעים אלו אנו זוכים לחגג את ראש-השנה תשע"ד, היום שממנו משפעת כל השנה הבאה עלינו לטובה. על יום זה, בו נברא האדם, נאמר "זה היום תחלת מעשיך". אם כך היה מתאים לכנות את החג בשם תחלת השנה ומדוע הוא נקרא ונקרא בשם ראש השנה?

הרבי מסביר על כך במקתב מיוחד, שנקתב לקראת ראש-השנה הראשון שאחר הסתלקותו של הרבי הרי"צ:

הבטוי תחלת השנה, רק אומר שזהו היום מספר אחד בשנה, שאחריו באים כל הימים האחרים. לעמת זאת, הבטוי ראש השנה מבטא יותר טוב את התכן של היום.

כדי להבין זאת, עלינו להתבונן מה מזכירה לנו המלה ראש? התשובה: את הראש שנמצא בגוף האדם. מסתתר כאן משל:

הראש הוא לא רק הראשון והחשוב מבין האברים, אלא הוא המקור שממנו נמשכים החיים של כל האברים כולם. אדם שיש לו גוף אך אין לו ראש חלילה, אינו יכול לחיות. יתרה מכך, המוח שבראש חולש על כל אבר ואבר. כאשר המוח רוצה להזיז את היד, היא זזה וכשהוא רוצה להניע את הרגל היא נעה.

למה חשוב ליקר כל רגע בראש-השנה?

ילד/ילדה: אה, הבנתי את הנמשל: בראש-השנה כלולה החיות של כל ימות השנה. ביום זה אנו נדונים מה יהיה עמנו בכל השנה כולה וכמה שפע נקבל בכל יום ויום. וכמו שבריאיות הגוף תלויה בכך שהראש יהיה שלם, כך עבודת

למדתי לקח:

בראש-השנה, חשוב:

לנצל כל רגע לתפלה ולאמירת תהלים.

להתחיל להתחזק בהתקשרות לרבי באמצעות למוד תורתו (כפי שאנו עושים ברגעים אלו...) וקיום הוראותיו.

לזכות החייל בבית דוד **מנחם מענדל שי' בהן** (כפר חב"ד)

לרגל יום הולדתו ג' תשרי

לשנת הצלחה וברכה בכל המצטרך בגשמיות ורוחניות נדפס ע"י הוריו **אברהם ושלומוית שיחיו בהן**

ולזכות התי' **חיים רחמים שי'** (תומכי תמימים לוד)

לרגל יום הולדתו י אלול

לשנת הצלחה וברכה בכל המצטרך בגשמיות ורוחניות נדפס ע"י הוריו **אלירם ותרצה שיחיו בהן**

לזכות החייל בבית דוד **מנחם מענדל שי' בהן** (כפר חב"ד)

לרגל יום הבר מצוה כ"ז אלול מזל טוב מזל טוב שתגדל חסיד יר"ש ולמדן

נדפס ע"י הוריו **אלירם ותרצה שיחיו בהן**

כתיבה וחתומה טובה שנה טובה ומתוקה

נְקִדָּה מְטִיחָה / לְגִיל הַצֶּעִיר

אָבָא/אָמָא: הָרַבִּי אָף יָצָא בְּמִבְצַע שׁוֹפֵר וּבְקֹשׁ מֵהַחֲסִידִים לְצֵאת בְּמִשְׁךְ חֹדֶשׁ אֶלּוּל וּבִפְרֹט בִּימֵי רֵאשׁ-הַשָּׁנָה וְלִזְכוֹת כַּמָּה שְׂיֹוֹתֵר יְהוּדִים בְּשְׂמִיעַת קוֹל הַתְּקִיעוֹת. וְאָכֵן, יֵשׁ חֲסִידִים הַנוֹסְעִים בְּמִיָּחַד לְשָׁהוֹת בִּימֵי רֵאשׁ-הַשָּׁנָה בְּבִסְיֵי צֶה"ל וּבְמִקוֹמוֹת רְחוֹקִים עַל-מְנַת לִזְכוֹת שָׁם יְהוּדִים, וְכֵן הוֹלְכִים רְגִלִית בְּמִקוֹמוֹת בָּהֶם הַדְּבָר שֶׁיְהִי, לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹת הַחַג - זְכוּיֵי יְהוּדִים בְּמִבְצַע שׁוֹפֵר'...

(מעובד ע"פ התוועדות תש"נ ח"א, עמ' 257 ועוד)

מִי צְרִיךְ לְשִׁמַּע תְּקִיעַת שׁוֹפֵר?

אָבָא/אָמָא: תְּקִיעַת שׁוֹפֵר בְּרֵאשׁ-הַשָּׁנָה הִיא 'מִצְוֹת עֲשֵׂה' מֵהַתּוֹרָה. בְּ'מִצְוֹת עֲשֵׂה' שׁוֹאֲנֵחֵנוּ צְרִיכִים לְקַיֵּם רַק בְּזִמְנֵי מְסִיָּם - כְּמוֹ תְּקִיעַת שׁוֹפֵר, שֶׁהַזְּמַן שֶׁלֶּה הוּא בְּרֵאשׁ-הַשָּׁנָה (וּמִנְהַג יִשְׂרָאֵל גַּם בְּחֹדֶשׁ אֶלּוּל) - מְחַיְיבִים רַק זְכָרִים מְגִיל שְׁלוֹשׁ-עֶשְׂרֵה. אִם כֵּן, הָאֵם נָשִׁים וַיְלָדִים צְרִיכִים לְשִׁמַּע תְּקִיעַת שׁוֹפֵר בְּרֵאשׁ-הַשָּׁנָה?

יְלָד/יְלָדָה: כֵּן. הָרַבִּי אוֹמֵר כִּי מִנְהַג יִשְׂרָאֵל הוּא שְׁכָלָם בָּאִים לְשִׁמַּע תְּקִיעַת שׁוֹפֵר: אֲנָשִׁים, נָשִׁים וְטַף, וְאֶפְלוּ תִינוּקוֹת רְכִים.

בְּשִׁהְרַבִּי דֶלֶג מַעַל הַגְּדֵר..

תְּאוֹר מִיָּחַד מִמַּעַמַּד 'תְּשֻׁלִּי' בְּשָׁנַת תְּש"ז

בְּשָׁנִים הָרֵאשׁוֹנוֹת לְנִשְׂיאוֹת, הָיָה הָרַבִּי הוֹלֵךְ לַעֲשׂוֹת 'תְּשֻׁלִּי' בְּגֵן צִבּוּרִי, הַמְּרַחֵק כַּחֲצֵי שְׁעַת הַלִּיכָה מִ-770, שָׁם עָבַר נַחַל קָטָן. מֵאַחֲרֵי הָרַבִּי הָיוּ הַיְלָדִים פּוֹסְעִים רֵאשׁוֹנִים וְהַקְהָל הַגְּדוֹל הָיָה צוֹעֵד בְּתִהְלוּכָה מֵתוֹךְ שִׁירָה וְנִגּוּנִים.

בְּרֵאשׁ-הַשָּׁנָה תְּש"ז יָרַד מְטֵר חֲזָק, אֵךְ לְהַפְתָּעַת הַחֲסִידִים, אַחֲרֵי תְּפִלַּת מְנַחָה הָרַבִּי יָצָא כְּרִגִיל לְתִהְלוּכַת הַ'תְּשֻׁלִּי'... מוֹכֵן שֶׁהַחֲסִידִים צָעְדוּ גַם הַפְּעַם אַחֲרֵי הָרַבִּי מֵתוֹךְ שִׁירָה.

אֵךְ כְּשֶׁהִגִּיעוּ לְגֵן, גָּלוּ כִּי הוּא סָגוּר... הָרַבִּי לֹא הִתְפַּעֵל, טַפְּס מַעַל הַגְּדֵר וְקַפֵּץ פְּנִימָה כְּשֶׁאַחֲרָיו כָּל הַחֲסִידִים... אַחֲרֵי אֲמִירַת 'תְּשֻׁלִּי' כָּלָם רָקְדוּ וְשָׂרוּ בְּגֵן כְּמוֹ בְּכָל שָׁנָה. כְּשֶׁשָּׁבוּ מֵהַתְּהַלּוּכָה, חָלַק הָרַבִּי 'מִשְׁקָה' לְכָל הַצּוֹעֲדִים. אַחַד הַחֲסִידִים בָּא גַם הוּא לְבַקֵּשׁ 'מִשְׁקָה' וְהָרַבִּי שָׂאֵל אוֹתוֹ: אִם הִלְכָתָ לְ'תְּשֻׁלִּי' מֵדוּעַ הַכּוֹבֵעַ שֶׁלָּךְ אֵינּוּ רְטוֹב?... הַחֲסִיד עָנָה שְׂאֵכֵן הִלָּךְ, אֵךְ הַסְפִּיק כְּבָר לְהַחֲלִיף כּוֹבֵעַ...

(מעובד ע"פ יומנו של הרב החסיד ר' פאלע כהן ע"ה)

גְּלוּיֹן מַס': 78 רֵאשׁ-הַשָּׁנָה

חֲתִימַת הוֹרִים:

כִּיתָה:

מִשְׁפַּחָה:

שֵׁם הַתְּלִמִּיד/ה:

ספור חסידי / ילדים של תקיעת השופר

הרבי לוקח שוב את השופר. והנה, מהשופר בוקע קול תקיעה גדולה, צלול וברור. אכן נגלה מעל לב החסידים והתפלה נמשכת כסדרה.

מוצאי ראש-השנה, הרבי עורר הבדלה והחסידים מתיצבים בתור ארוך לקבל מהרבי 'כוס של ברכה'. בין העוברים היה חסיד, שמאז חתנתו לא זכה בפרי-בטן. הוא נצל את ההזדמנות ואמר בקול מתחנן: "רבי, אני מבקש ברכה לילדים.."

הרבי הביט בו במבט אוהב והשיב: "הברכה נתנת בתנאי שתקיים את הנדר שהבטתה".

"איזה נדר?", שאל החסיד.

"זה שגדרת בעת תקיעת שופר!", ענה הרבי. המשיך הלצה כשהוא שקוע בהרהורים.

פנה אליו חסיד סקרן שהיה לידו ושאל: "מה נדרת בזמן התקיעות?".

"כשראיתי, שהרבי אינו מצליח לתקע תקיעה גדולה", ספר החסיד, "פניתי בלבי לה' ונדרתי שאם אזכה בשנה הבאה לחבק בן, אביא אותו עמי לתקיעות ב'770'... ואז קטע קול השופר את רחשי לבי".

והנה, באותה שנה אכן נולד בן לאותו חסיד... אביו הביאו כמובן בזרועותיו לשמע את קול התקיעות מהרבי.

מוצאי ראש-השנה. מעמד 'כוס של ברכה'... החסיד נגש עם התינוק ואומר: "רבי, הנה הנדר שלי"...

הרבי עונה לו ברצינות מהולה בחיונה: "והו אחד הילדים שנולדו בזכות תקיעת-שופר"...

ראש-השנה ב'בית חינו' - 770. בית-הכנסת מלא עד אפס מקום. פניהם של אלפי המתפללים נשואות בדממה אל הרבי הנצב על הבימה ומתכונן לתקיעת שופר.

מנהגו של הרבי היה להניח על הבימה בעת התקיעות את השקים ובהם מכתבי הפדיון-נפש (פ"גים) שהחסידים העבירו לו בערב ראש-השנה. הוא היה הולך עמם לאהל ומשאירם אצלו לעת התקיעות. לעתים אף פסה הרבי בטליתו את שקי הפ"גים ופרץ בבכי, כמעטיר תפלה ותחנונים בעד קהל החסידים. כמו-כן היה הרבי לוקח עמו מספר שופרות עטופים של הרבנים, נשיאי חב"ד.

הרבי מברך "לשמע קול שופר" ו"שהחינו", והצבור עונה "אמן".

הרבי תוקע בשופר בקול חרישי. תשר"ת... תש"ת... תר"ת...

הקהל הנרגש מאזין בדממה. זהו אחד הרגעים המרטיטים ביותר במחיצת הרבי.

והנה, נותרה רק תקיעה גדולה. הרבי מנסה לתקע בשופר שוב ושוב, אך ללא הצלחה...

הרבי לוקח שופר נוסף, של הרבי הצמח צדק' או המהר"ש, ומנסה שוב לתקע. רק תקיעה אחת! אך שוב ללא הצלחה...

הרבי מכסה עם הטלית את פניו הקדושות ואת שקי הפנ"ים. הרבי בוכה... ושוב נסיון לתקע. שוב בכי נרגש...

הקהל ממתין בחרדת-קדש. הרבי מרים את הטלית מעל פניו הקדושות ומישיר מבט חודר לחסיד במזרח, ולעוד יהודי ולעוד חסיד במערב...

חוס(ידון לראש-השנה*:

במה מזמורים יש בספר התהלים?

נסו לחשב, במה פרקים יוצא למי שאומר פעמים את כל ספר התהלים: _____
בעת נסו לחשב את הגימטריא של המלה 'בפר': _____ (ב=20 פ=80 ר=200)
התוצאה היא: _____

הסבירו לפי זה, מדוע יש להשתדל לומר פעמים את כל ספר התהלים
במהלך ימי ראש-השנה:

איזה מארע היסטורי רואים בתמונות? ומתי זה התרחש?

האם תדעו את שמו של אחד הקסידים הפופיעים בתמונות?

